си четоводния момиц, млади булки и стари бабички, кое нищо не грижки свивати усуки се като бабички. З. 242.

Бабичасам, ла, ло, — ли (чат) арит. от бабичясам.

Бабичасам, свръш. вид от бабичасвам.

Бабичясвам, — сувам, гл. ср. кога хванат човека бабици, когато се развили стонахъ та на чене да се оригва на развалени яйца или се продрище 2) когато се сбарчва месото и кожата като на стара баба: бабичасахя ми ръцете от стране, сбърчаха ми се кожата, стародушихя се 3) кога двете изтъртавве много та се набръчкат кожата му и мъгчами, или се сбабича се сухури, казват, бабичасало, сбабило се. в. вторично се, на расте.

Бабичасване (то) от бабичасвам.

Бабичище (то) увел. от. бабичица.

Бабишкер и — шкер, казва се на жена то бадъртина, или на момиче то заходена и потарпелива кога искаш да покажеш трудъне към нея: остави го то бабишкер. Мома ли е то? — бабишкер

Бабишки, а, о, в. бабешки.

Бабище (то) увел. и унищ. от баба: това бабище ме зе като варба, занесе ме на една нощ. Х. I. 193. Първи танец се моминя, втори танец се невестя, трети танец се бабища. М. 365.

Бабка (та) 1) умал. от баба, бабке ле мома бабичица. 2) Сатра сребърна пара, или тенеке: чешка от четиня, с коя четиня е повясма (скоята) на коя свръзва един сребърен тенеке, обично наз. бабка. Мк. 52. Повяска от мъвшии тарси на краищ на която е вързан конец трисцим от коприна и на връхъ му е свръзано сар тенеке (бабка), или кост от кокоше крило; с него като обвият повяска, около кълвяча, дачъхват краищ та и с кост тами с бабка да не се развива. Мк. 83 нн. Лехусача хоти и блиди повъз вързвати и на шийта тръчен сребърен или блачен, или сар тенеке, на бовяси бабка. Мк. 2 нн. Бабки, много сар сребърни тари, които селеки моти и чени цигрят Бамаиски и в ръдни в ръчи на момиц на момиц. Мк. 84 нн. Бабки тъ. Мк. На грези тъ от вратовете късаха гердани тъ, на момиче зъмаха гривиче тъ и по на шийте двуа от шатки тъ бехи бабки тъ, кои то се покачени за уроки. Ст. 47. Изговаря се и пишеше бабка, или по свойствено или бръдъ К. в. бабка. 3) ам-

* В сребъняча кошчица на черно конче висяше бъли бабка. Мк. 70.

редносчи